

Oxfordgruppen på Sørlandet arbeider i Grimstad.

Grimstad
Adresseliste
31.1.39

Et egenartet møte på Grimstad Gartneri, med flere frimodige vidnesbyrd.

Oxfordgruppen på Sørlandet hadde lørdag kveld innbudt til et møte i Grimstad Gartneris festsal med Sjur Fuhr som vert og ca. 30 menn hadde tatt imot innbydelsen. Der var også kommet endel Oxfordvenner fra Kristiansand og Arendal.

For en utenforstående er det ikke så lite av en opplevelse å overvære et sådant gruppemøte og man blir absolutt grepet av den frimodighet og utvungethet disse Oxfordmenn er i besittelse av. De synes å være helt opriktige i sin tale og fremtreden og er hatere av å stikke noe under stol. Bare den innbydelse de hadde sendt ut til endel av byens borgere lørdag vidnet om at de ikke bare er elskere av det livsfjerne, men er oppmerksom på at man fremdeles beveger sig i denne syndige verden. På trykte innbydelser stod det nemlig skrevet: «Oxfordgruppen på Sørlandet innbyr Dem herved til et møte som blir holdt i «Festsalen» på toppen av Fuhrs vinlager førstkommende lørdag kl. 20,15.» I vårt lille samfund som heter Grimstad og omegn, skal der såmen mot til en slik optreden, men som uten tvil er helt riktig. Man synder utvilsomt ikke mere på toppen av 1 million liter vin enn man kan gjøre rundt en kaffekopp, for når alt kommer til stykket, så er det nå karakteren og måteholdet det kommer an på.

Det ser ut som at alle sekter og tildels foreninger har sine egne måter å arbeide på, tildels av konkurrerende tilsnitt, skjønt målet vel egentlig skulde være det samme. Faktum er iallfall at Oxfordbevegelsen over alt i verden og ikke minst i Norge, har en fremgang av enestående omfang og da er det jo også helt menneskelig at andre sekter, om man så kan si, blir litt sjalu. Der burde da være måte på vind i seilene. Hvordan all ting er så gjør Oxfordbevegelsen usigelig meget godt, og det har vi alle grunn til å gledes over, enten vi hører hjemme her eller der.

Møtet lørdag kveld blev åpnet av Sjur Fuhr som til å begynne med ga en orientering om Oxfordbevegelsens formål. Det var ikke noen forening, men når det var behov for en gruppe et eller annet sted blev den dannet og satt i sving. Det avhang av en selv om en vilde bli en kristen, men blev man det vilde Gud tale til en og gi en oppgaver til utførelse, enkeltvis eller i grupper. Sjur Fuhr kom så inn på forholdet

med bønner og den betydning denne hadde fått for ham nu, i forhold til tidligere år. Han var blitt lært op til at hvis man bad Gud om noe og sa amen, så vilde man få det. Men siden han var blitt Oxfordmann hadde han fått et annet syn på bønner, idet han nu bad på en forpliktende måte. Gud førte ham inn i handlingen og når det var utført fikk Gud æren. Før hadde taleren vært et ensomt menneske, men siden han hadde funnet Gud, hadde forholdet endret sig helt. Nu kunne han tale til de han hadde tillit til, og gjennom Gud kunne han bli hjulpet. I kveld var endel Oxfordmenn som hadde hatt forskjellige personlige vanskeligheter i livet kommet sammen for å fortelle andre på hvilken måte de var kommet over disse ved Guds hjelp. Tidligere

i livet hadde Sjur Fuhr regnet med den materialistiske innstilling, vært idealist og holdt sig borte fra Gud. Men dette gikk ikke og hele livet holdt på å gå istykker, inntil så Gud var kommet med og hjulpet ham over vanskelighetene.

Industriarbeider Erling *Andresen*, Kristiansand, som ledet møtet var neste til å frembære sitt vidnesbyrd og han vilde gjerne fortelle andre hvad Gud hadde gjort for ham. Helt fra barneårene var han blitt innpodet socialismens verdensordning og det herligste han visste var å kunne kjempe for frihet, likhet og broderskap. Han hadde deltatt meget i det politiske liv og vært ivrig fagforeningsmann. Han hadde i det heletatt vært en bitter motstander av det bestående samfund, alt hadde sett vanskelig og trøsteløst ut, og det hadde dengang for ham vært utenkelig at han noen gang skulde komme til å stå sammen med Sjur Fuhr som i dette tilfelle. Men så blev han vakt og la det hele i Guds hånd, og var tilslutt blitt frigjort. Han hadde fått et nytt syn på livet, og gjort op med Gud og mennesker. Siden var han kommet med i Oxfordbevegelsen, og han hadde opdaget at det var kristne mennesker. Det var mannfolk som tok det personlige ansvar, og det var radikal kristendom de praktiserte. Nu gjaldt det å gjøre noe godt for samfundet og for de som led vondt. Det var nok til alles behov i verden, men ikke til alles begær. Taleren sluttet med å si at det egentlig hadde vært hat som

hadde stengt mest for hans kristendom.

En yngre kontormann fra Kristiansand, Conrad Danielsen, kom med et frimodig vidnesbyrd, og forklarte om de problemer som hadde tårnet sig op for ham. Han bekjente greit og likefrem at alkoholen hadde gjort ham til sin slave, skjønt han var fra et godt hjem, og aldri hadde manglet noe i form av omsorg og annet. Det hadde vært en fryktelig tid, men så var han kommet inn under kristendommens innflytelse og alt hadde vendt sig til det beste for ham. Riktignok erkjente han at problemene ikke var løst, og at fristelsene var der, men nu viste han at han kunne gå til Gud å søke hjelp. Han sluttet med de ord at alt var blitt nytt for ham.

Videre hadde barber Johansen Kristiansand og elektriker Alf Jensen, Grimstad, korte innlegg. Den første taler fremholdt bl. a. at det gjaldt å gjøre op med Gud og mennesker, og komme til klarhet. Man måtte få forbindelse med Gud. Hva hjalp det f. eks. om man hadde en radio hvis man ikke kunne få forbindelse. Slik var det også med forholdet til Gud. Alf Jensen vidnet så om den fornyelse av sitt liv han hadde fått, og på hvilken måte det var foregått. Tross sorg og motgang hadde Gud ledet alt til det beste.

Som nevnt var det en merkelig opriktighet som omgav kveldens møte, og det syntes ikke å herske tvil om at det som blev sagt kom fra opriktige hjerter, — og gjorde inntrykk på de som hadde anledning til å høre vidnesbyrdene.

B. M.

04-03-045

Oxford-bevegelsen løser opp gammelt hat i Finland.

Det møtte 900 mennesker til det første house-party.

Svensk-finner og finsk-finner i beste forståelse.

Stavanger Aftenblad 30.1.39

Der har ligget en stor herregård før der hvor Karlberg turisthotell i dag dominerer. Og rundt omkring de mange små sjøer som i dag er frosset og snødekket. Og alle trærne i den gamle, herlige park er rimfrosne. Vi er likesom med en gang midt inne i det eventyr som vi alltid har tenkt Finland er. Kanskje tar det sig anderledes ut om sommeren når trærne står grønne og sjøene ligger og blinker, men i alt det hvite nå står dette nye kjempehotellet og ser så underlig fremmed ut. Det er bygd av Finlands mest kjente arkitekt, og representerer det siste nye i teknikk og hotellkrav. Men det er som man tenker på den gamle herregård nå 4 graders gulde og i alt det hvite.

Inne i den stor hall summer det av mange stemmer som taler forskjellige språk. Det er finsk og svensk, dansk og norsk, engelsk og tysk. Og det er første gang hotellet tas i bruk på nyttårsaftnen. Oxford-gruppen har sitt første houseparty i Finland, og begynner med en gang å tale om de åpenbare og alvorlige problemer i landet. I det 21 år gamle land som nettopp er kommet til sin myndighetsalder.

Og den svenske forfatter Sven Stolpe gjør det med en gang klart hvad det er dette houseparty er for. Moralsk opprusting i nasjonen, gjennom å skape en helt ny mennesketype, mennesker som har funnet svaret for sig selv og derfor kan ha et svar for sitt eget land. Ikke nye programmer og nye ideer, men et svar som har omskapt oss selv til å bli andre, positivt skapende mennesker.

Etter som møtene fortsetter, ser jeg klart hvilken innflytelse arbeidet allerede har hatt i landet, til tross for at det ikke før har vært noe annet enn rent personlig arbeid. Og det er rene eventyr som berettes. For her er jeg kommet til et folk som er anderledes enn dem jeg kjenner fra før. Tilsynelatende så uendelig rolige, men med en brennende ildhug. Sterkt i hele sitt følelsesliv, og ikke minst i hatet. Vel fordi de i så mange år har bygd på det. Men hatet har her som over alt ellers skapt bitterhet og uforsonlighet, drept glede og samliv. Men her er ved å vokse fram et nytt ansvar.

Forfatteren Jerl Hemmer og hans frue beretter om hvordan de har sett et nytt ansvar for sitt land da de fant svaret i kristendommen.

svensk, og det er underlig å høre det sterke, musikalske finske språk som er så håpløst uforståelig for oss uinnvidde, men synes å gi et så sterkt uttrykk for det de talende mener og føler.

Fru president Staahlberg deltar i hele housepartiet, og folk fra alle klasser og profesjoner. Mange læger, forretningsfolk og lærere. Den kjente pedagog, Martin Hela, en av de meget ivrige forkjempere for det finsk-finske forteller om hvordan han har sett at det må ofre til fra begge sider om det skal bli et enig Finland. Og han taler til hele Finlands forbauselse over radioen på svensk. Og den ene etter den andre fra I.K.L. (det ytterliggående nasjonale parti) og fra andre nasjonale partier står opp og forteller hvordan de har fått et nytt syn for hvordan det store Finland skal redde. Ved at de oppgir sitt hat når de selv er blitt forvandlet. Det er en ny nasjonal politikk, og som det en dag blev sagt: »Det Finland trenger, er ikke nye ledere, men forvandlede ledere». Fra det nasjonale studentparti, A. K. S. skjer det samme. Og der er begynt et samarbeid mellom de svensk-finske og finsk-finske studenter. Og mange som tidligere har hatet det sprog de andre brukte, er nå begynt å lære det. »Den største revolusjon som ennå er påtenkt i Finland. »Den eneste mulighet for et enig Finland«. Slik uttaler ledere av statens liv sig.

Jukko Kavenheimo, sekretær i I.K.L. avdeling av det nasjonale arbeiderparti, satt fengslet etter krigens slutt og blev bevoktet av herredshøvding Pentti Kaopomæki. I dag taler de sammen om det nye de har funnet gjennom kristendommen, og om det de sammen skal gjøre. Og likesom det svenske og finske hat sviner i Oxford-gruppens kristne revolusjon, så forsvinner også de sosiale motsetninger. Arbeider og arbeidsgiver, gårdbruker og industriherre står her side om side.

Den kjente teolog ved universitetet i Helsingfors professor Gullin er tolk meget av tiden. Og oversetter like elegant til begge språk. Han taler også om hvorfor den finske kirke ikke har formådd å gjøre det arbeid som nå er påbegynt og hvorfor den ikke har bragt noe nytt til å besvare vanskelighetene i den nye nasjons liv. »Det er«, sier han, »fordi den ikke har vært livsforvandler og skapende«.

En sønnesønn til Runeberg forteller om hvordan han har fått en ny nasjonal innstilling etter han møtte kristendommen, og en annen av tolkene, redaktør ved svenske pressen i Helsingfors, Lars Carpelan, står sammen med ham i arbeidet.

Den finske presten, Ensio Partanen, sier: »Jeg representerer Finlands ungdom i den mest aggressive form. Jeg hører til den kjempende finske ungdomsorganisasjon A.K.S. Men ved Jesus Kristus har jeg sett at Han er den eneste som kan skape et helt menneske. Han lærer oss at det er bare kjærligheten som kan skape, og at ingen ting oppnås ved å undertrykke andre. Bare under Guds ledelse tror jeg Finland kan bygges«.

Dr. jur. Reninen og frue var også blandt talerne, og justisminister Rautavaara og lenshøvdingen i Tavastehus len Mattsson, som gav en stor mottagelse for de utenlandske gjester, var blandt de ivrige deltagere.

Riksdagsmann Tuonivaara, I.K.L.-partiet, sa at i den enhet som her skapes skal Finlands folk gjøre Guds plan virkelig og bli et sterkt våpen for den kristne revolusjon i Europa og over hele verden.

Mange kjente nordmenn deltok også, bl. a. professor Gran, rektor Sten Bugge, pastor Forbech som gav et levende utsyn av hvad kirken kan være, og flere andre både unge og gamle. Likeledes var det mange danske og svenske. Fra Sverige ikke minst industri- og skogarbeidere.

Siste dagen talte biskop Lethonen: »Vi er her med til å skape en ny kristen framtid for Finland og Norden. En slik besøkelsestid kommer nok sjelden til oss. La oss når vi ser sannheten, være klar over at hvis vi da ikke står opp og følger den, blir vi aldri mer slik vi har vært. For enten følger vi lyset, eller vi blir forrædere. Vi har her på Karlberg sett visjoner for et nytt Finland, og et nytt gjenkristnet Norden«.

Til housepartiet var ventet 400 gjester. Der kom mer enn 900. Og i de sprengkalde, hvite vinterdager blev det skrevet historie for det unge Finland.

Randulf Haslund.

Forfatteren Jerl Hemmer og hans frue beretter om hvordan de har sett et nytt ansvar for sitt land da de fant svaret i kristendommen, og senere forteller også deres to barn, en datter og en sønn, om hvordan de nå har funnet det samme. Og der er den kjente kunstner, Segerstaale, som sammen med flere av sin familie forteller det samme. De har sett at det er håpløst å stille de krav mot andre som man ikke selv oppfyller. Og som Stolpe uttrykte det: »Hvad vi vil, er enhet. Det verden hittil har sett, er en enhet som er forsøkt bygd på å redusere de forskjellige idealer. Verdens tilstand gjør det klart for oss at det ikke har holdt. Vi ønsker å vise levende mennesker for hvem det holder, og ikke teorier».

Mellom møtene var det mange som gikk på ski. Og ungdommen gav i det hele et kraftig innslag i hele housepartiet. Det er jo ungdommen som har kjempet så meget for Finland og dets frihet, og det er den samme ungdom som i dag begynner å se at det nytter lite hvis deres eget liv ikke er noe man kan bygge landets framtid på. De kommer med sine organisasjonsmerker, de hater hverandre, og mange av dem reiser hjem for å samarbeide for et nytt og enig Finland.

Det ses mange vel kjente menn og kvinner i Finland på Karlsberg disse dager. Forfatterinnen Sally Salminen tar ivrig del i det hele. To biskoper, Lethonen og von Bonsdorff. Noen av de ledende menn i finsk kringkasting, programsjef Heikinheimo og hans medarbeider dr. Nyberg. Under selve housepartiet var det to radioutsendelser, en på finsk, i en time, og en på svensk i 40 minutter. Det er en av de få svenske utsendelser som er gått over Lathi stasjon. Og ennå en utsendelse fra studio. Pressen har betraktet det som har foregått som noe av det mest betydningsfulle, og hatt artikler med bilder i både finske og svenske aviser. De større aviser, både konservative og sosialistiske, har hatt korrespondenter på selve housepartiet.

Alt som sies, fremføres på finsk og